

Hoe vertel ik zelf het verhaal? - Verteltips

Bouwsteen: Het Bijbelverhaal op sprekende wijze aan de kinderen vertellen.

Duur: 10 – 15 min

Tip 1: Gebruik het kindermoment als start van je verhaal.

Tip 2: Gebruik de creatieve verwerkingen in je vertelling.

Tip 3: Vraag de kinderen om beurten om hard of zacht te lachen. Is het gemakkelijk of moeilijk om op commando te lachen?

Tip 4: Begin je verhaal door met de kinderen over 'ongelofelijk' te praten. Wat is ongelofelijk? Wie heeft er weleens iets ongelofelijks mee gemaakt? Wat zal voor jou echt ongelofelijk zijn?

Lees het Bijbelverhaal voor

We zijn weer veertien jaar verder. Ismael is nu een tiener. Veertien jaar waarin Abram niks van God gehoord heeft. Over geduld hebben gesproken.

Maar als Abram 99 jaar oud is, krijgt hij opeens opnieuw bezoek van God. Ik weet niet wat je hier bij voor moet stellen, maar zo vertelt de verteller in Genesis het. Abram krijgt opnieuw bezoek van God.

“Abram, ik geef je een nieuwe naam.”

Een nieuwe naam? Wordt dat niet lastig om te onthouden?

“Nee! Abram wordt Abraham – Vader van een menigte mensen. En Sarai wordt voortaan Sara – Vorstin. Sara gaat een zoon van jou krijgen. En uit hem komt een heel groot volk.”

Ken je dat? Dat je hard moet lachen, maar weet dat dit eigenlijk niet hoort of passend in. Dan lach je een beetje in jezelf. “Ik kan als honderdjarige man toch geen kind meer krijgen. En Sara is negentig. Daar gaat hem echt niet worden...”

“Heer, ik heb een idee. Waarom laat U dit niet gewoon door Ismael gebeuren? Die is er toch al. Dat scheelt zoveel moeite.”

“Nee, Abraham. Sara gaat een kind krijgen en je gaat hem Isaak noemen. En weet wat dat betekent? “Men lacht...” En Ismael zal ik ook rijk maken. Hij krijgt ook heel veel nakomelingen. Maar de belofte die ik je heb gegeven, geldt niet voor Ismael, maar voor Isaak.

Over een jaar wordt jouw Isaak geboren en mensen zullen je met je lachen. Sara met haar eigen zoon.”

Hierna ging God weer weg...

Was het een droom? Had Abraham dit echt goed gehoord of gezien?

Gelukkig hoefde Abraham geen veertien jaar te wachten voordat hij opnieuw van God hoorde.

Niet veel later op het heetst van de dag als Abraham voor zijn tent zit en de lucht van de hitte lijkt te bewegen, staan er ineens drie mannen in de buurt van zijn tent. Waar kwamen deze mannen zomaar vandaan? Uit de lucht vallen? Abraham weet het niet...

Wat hij wel weet, is dat maar weinig dingen zo belangrijk zijn als gastvrijheid, dus hij wandelt snel naar hen toe en voor hen buigt voor hen. Kom u toch onder de schaduw van de boom zitten.

Snel laat hij Sara een brood bakken en een maaltijd klaar maken. Hun voeten worden gewassen. Als een volmaakte gastheer blijft Abraham staan terwijl zijn drie gasten eten.

Tijdens het eten kijkt een van de mannen onverwachts op. “Waar is uw vrouw, Sara?” Abraham kijkt verbaasd naar hem. Hoe weet deze meneer de naam van zijn vrouw? Abraham verslikt zich. “Ze is in haar tent.” Over een jaar dan kom ik weer terug en dan zal Sara haar eigen zoon hebben.”

He, wie zijn deze mannen?

Sara staat stiekem vlakbij te luisteren. Als ze deze man dit hoort zeggen, moet ze lachen. “Ja hoor, dag! Een zoon op haar leeftijd. Ze is al negentig. En Abraham die is al honderd! Wat een grap. Eigenlijk helemaal niet leuk. Want hier droomt ze al jaren van. Het is een grap die pijn doet.” Sara lacht een beetje spottend. Ze lacht de pijn weg.

“Waarom lacht Sara?” vraagt de man aan Abraham. “Waarom denkt ze dat ze veel te oud is om alsnog een kind te krijgen? Is er iets onmogelijk voor God? Als ik over een jaar terug kom, zal Sara haar eigen zoon hebben.”

Sara schrikt. Hoe vaak heeft Abraham haar niet verteld over zijn ontmoeting met God en dat zij binnen een jaar een kind zou krijgen. Isaak, was het. Dat was de naam die Abraham aan dat kind zou geven. Dat onmogelijke kind. Maar nu twijfelt ze? Komen deze mannen van God? Of is het de Heer zelf?

Sara komt uit haar schuilplaats tevoorschijn en maakt een diepe buiging voor de drie mannen. “Ik denk dat u het verkeerd heeft gehoord. Ik heb helemaal niet gelachen.”

Jawel, je hebt wel gelachen...

Sara lachte om het zo onmogelijk leek.

Ze lachte omdat de grap pijn deed.

Omdat ze dit al haar hele leven zo graag wilde

En wat denk je?

Een paar maanden later wordt er heel wat afgelachen bij de kampvuren van de burens van Abraham en Sara. “Heb je het al gehoord? Sara, onze buurvrouw van negentig is zwanger. Negentig ja, wat een grap!”

En Abraham en Sara lachen blij met hen mee...